

Een persoonlijk verhaal over persoonlijke postzegels in betere tijden bij Post.NL.

Als we nu, in het voorjaar van 2017, kijken naar de postvestigingen in Nijmegen van de afgelopen 10 jaar, dan waren we toen behoorlijk "verwend". Je kon op veel verschillende plekken voor van alles terecht en ook wij, postzegel- en stempelverzamelaars, kwamen behoorlijk aan onze trekken.

Daar moet je vandaag de dag niet meer voor komen: als je postzegels op een te versturen pakketje hebt geplakt, worden ze niet eens meer gestempeld, maar met balpenkrassen 'vernietigd', in dit geval dus letterlijk!). En (officieel uitgegeven) bijzondere postzegels kun je nauwelijks nog krijgen, om van bijzondere stempels (zoals het Vierdaagse stempel, afb. 1) maar helemaal te zwijgen.....

afb. 1

Maar toen ! Jawel hoor ! Volop keus. Neem nu de Postwinkel aan de Bisschop Hamerstraat: daar kon je de (ter plaatse gemaakte) Vierdaagse postzegels kopen, zoals die van afbeelding 1. En natuurlijk was dat ook wel goede "business", dat kon je b.v. duidelijk zien aan de Vierdaagse postzegels van 2010, die een jaar later met het nieuwe kader en de waarde 1 opnieuw te koop waren (afb. 2).

afb. 2

Al een paar jaar eerder, in april 2009, werd er een NEC-zegel (afb. 3) verkocht.

afb. 3

In juni van dat jaar verscheen in De Brug een bericht over die "persoonlijke postzegels" (afb. 4). De trotse manager, John van der Zee, stond op de foto met NEC-speler Rutger Worm. Deze NEC zegels werden eveneens in de winkel zelf gemaakt. Want in die post.NL vestiging stond de toen nog enige machine in Nederland waar velletjes "persoonlijke postzegels" gemaakt konden worden.

Aan die machine konden klanten ook zelf postzegels maken: met een mee-

genomen USB-stick, waar je een afbeelding op gezet had, ging dat allemaal vrij eenvoudig. Bij de balie vertelde je wat en hoeveel je wilde maken (postzegelvelletjes, kaarten, en nog enkele producten), tevoren betalen en dan kon je je gang gaan.

Omdat, na het bericht in De Brug, ook enkele van mijn vrienden buiten Nijmegen in de NEC-zegels geïnteresseerd bleken, ging ik daarvoor nog een keer richting Bisschop Hamerstaat - altijd wel lastig en duur parkeren ! - om nog 2 twee velletjes te halen. Ze waren op dat moment echter niet meer uit voorraad (aan de balie) verkrijgbaar, maar ze konden wel nog (zelf) in de machine gedrukt worden. Want behalve eigen afbeeldingen konden namelijk ook de 'voorgeprogrammeerde' Vierdaagse- en NEC-zegels in die machine gemaakt worden.

Nadat ik mijn wensen aan de balie bekend gemaakt had en ook betaald (zo ging dat: na betaling kon je zelf de

afb. 4

afb. 6

machine bedienen) ging ik aan het werk. Tot mijn aanvankelijke ontsteltenis kwamen niet de beoogde fraaie resultaten te voorschijn: de machine bleek defect en wel zodanig, dan het ■drukproces niet goed verliep.

De (blanco) gegomde velletjes, waarop tevoren al het kader (met Nederland en de waarde) gedrukt waren, zaten op een papierdrager. Alleen het eigenlijke 'beeld' werd in de machine gedrukt. Althans: zo had het moeten het gaan.

Maar wat een kleurrijk beeld met fel rood en groen had moeten zijn, zag er heel gehavend uit (afb. 5, achterzijde).

Het tweede velletje zag er nog erger uit (afb. 6). De kleuren rood en groen

waren helemaal niet meer te zien, alleen zwart en de ondersteunende kleur geel waren nog gedeeltelijk aanwezig. En natuurlijk het op het postzegelpapier tevoren aanwezige oranje kader, met Nederland en 44 eurocent.

En wat gebeurde er toen? Ik ging natuurlijk naar een van de medewerkers. De machine werd uitgeschakeld; bovendien mocht ik de 'misdrukken' (uiteraard) niet meenemen en moest ze achterlaten. Omdat de machine buiten gebruik was gesteld, kon ik geen andere zegels meer maken, maar zou ik wel mijn geld terugkrijgen.

Nu werd 'slimpie' in mij wakker. Omdat ik niet met contant geld betaald had, maar gepind, wilde ik dat het betaalde teruggestort zou worden op

mijn girorekening. Dat bleek echter niet mogelijk. Ik hield vol en kennelijk klomk mijn verzoek toch niet helemaal onredelijk.... En dus eindigde de discussie met de woorden: "Nou, neem ze dan maar mee". Met mijn schat in een enveloppe verpakt toog ik triomfantelijk huiswaarts.

Daar sloeg de schrik toe, toen bleek dat de wél aanwezige 'inkt' slechts uit 'poeder' bestond. Van het bovenste velletje van de twee bleef een deel ervan aan de binnenkant van de envelop achter... en van andere velletje daaronder zat het op de papierdrager van bovenste ... (afb. 7)

afb 7.

Mijn fraaie 'misdrukken' waren dus eigenlijk nauwelijks 'gedrukt'. Ik heb ze toen voorzichtig opgeborgen in Hawid-folie; ook daarin is een deel van de 'drukinkt' op de folie blijven plakken, en vandaag de dag kan die nog steeds van het postzegelpapier afgeveegd worden, dus ze zijn erg kwetsbaar.

Maar het was toch wel een bijzondere persoonlijke ervaring.

Jos Stroom, Nijmegen april 2017

Noot

1. Sinds juni 2017 zijn er weer stempels in gebruik.

In het verleden konden persoonlijke postzegels nog in de Postwinkel in de Bisschop Hamerstraat zelf gemaakt worden. Gewapend met een USB-stick

kon je aan de slag. Dat daarbij wel eens wat mis ging, is te lezen in het verhaal op bladzijde 4 en 5. Op deze bladzijde een afbeelding uit dit verhaal.

afb. 5